

פקודת הרופאים (תקון).

מס' 6 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת הרופאים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.
פרק צ.

1. פקודה זו תקרא פקודת הרופאים (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחד עם פקודת הרופאים.

תקון סעיף 4 מן הפקודה העיקרית.
מס' 1 לש' 1937,
מס' 19 לש' 1937.

2. סעיף 4 מן הפקודה העיקרית, כפי שהוחק בפקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תקונים), 1937, ותוקן בפקודת הרופאים (תקון), 1937, יוסיפו ויתקנוהו כדלקמן:—

(א) ע"י השמטת השורות המתחילות במלים „מלידה” ועד „והמנהל יתן”, ועד בכלל, שבסעיף־קטן (2) מאותו סעיף, והכנסת המלים דלקמן במקומן:—
„או לקבלת רשות להשאר בקביעות בפלשתינה (א"י) תוגש למנהל, ובהתחשב עם הוראות סעיף 4 א של פקודה זו יתן המנהל”;

(ב) ע"י ביטול סעיף־קטן (3) מאותו סעיף;

(ג) סעיף־קטן (4), מאותו סעיף יסומן מחדש כסעיף־קטן (3), והמלים „או (3)” המופיעות באותו סעיף־קטן תמחקנה.

(ד) סעיף־קטן 5 מאותו סעיף יסומן מחדש כסעיף־קטן (4).

תקון סעיף 4 א מן הפקודה העיקרית.

3. סעיף 4 א מן הפקודה העיקרית כפי שהוחק בפקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תקונים), 1937, יתוקן ע"י החלפת המלים „סעיף־קטן (3)”, המופיעות בפסקא ראשונה שבאותו סעיף ובתנאי לאותה פסקא במלים „סעיף־קטן (2)”.

תקון סעיף 4 ב מן הפקודה העיקרית.

4. סעיף־קטן (1) מסעיף 4 ב מן הפקודה העיקרית כפי שהוחק בפקודת ההוצאה המתוקנת של החוקים (תקונים), 1937, יתוקן:

(א) ע"י החלפת הבטוי „סעיף־קטן (3)” המופיע באותו סעיף בבטוי „סעיף־קטן (2)”, וכן

(ב) ע"י מחיקת המלים „לכל אדם — (א) שנעשה נתין פלשתינאי (א"י)”, עד „דצמבר, 1935”, ועד בכלל, והחלפתן במלים דלקמן:—

„לכל אדם שהוא נתין פלשתינאי (א"י) או שקבל רשות להשאר בקביעות בפלשתינה (א"י)”.

הרולד מק־מיכאל

נציב עליון.

30 בינואר, 1939.